

artede Bestemmelser baade med Hensyn til Cyklekørsel og med Hensyn til Kørsel med Heste og Vogn.

Det ærede Medlem for 2den Kreds spurgte med Hensyn til § 3, hvor der staar, at Kørslen skal foregaa med fornøden Forsigtighed og med en efter Forholdene afpasset Fart, hvem der skal bestemme eller afgøre, hvad der skal forstaaes ved „fornøden Forsigtighed“ og ved „passende Fart“ og sagde dertil, at hvis Cyklisterne selv skulle afgøre det, faar det ikke meget at betyde. Det undrer mig, at netop det ærede Medlem gjorde et saadant Spørgsmaal, thi mig forekommer det aldeles utvivlsomt, at den, der skal afgøre det, er Dommeren. Naar en Cyklist bliver sigtet eller tiltalt for at have kørt uforsigtig, med for stor Fart og kommer for Politiretten, saa er det Politidommeren, der har at afgøre det efter alt, hvad der er oplyst om Forholdet, den Ting er virkelig ganske simpel. Men jeg maa hertil knytte den almindelige Bemærkning, at det gaar ikke an at ville regulere den fri Rørelse paa Landevejene ved minutvise Bestemmelser, saa at vi tilsidst ikke kunne røre os uden at frygte for at overtræde en eller anden særlig Politivedtægt. Lad os give saadanne Regler som den, der er given, at der skal køres og færdes med behørig Forsigtighed, og lad os haabe paa, at vi til enhver Tid og i enhver Jurisdiktion have fornuftige Dommere, som baade søge at faa Sagen tilstrækkelig oplyst og have et fornuftigt Skøn over de Forhold, de skulle dømme om, saa tror jeg, at vi ere overmaade godt hjulpne. Man forudsætter saa, at de ærede Herrer Politimestre søge at gøre sig bekendte ogsaa med denne Idræt, og jeg vil anbefale det ærede Medlem for 2den Kreds, at han søger at studere Cyklekunsten noget nærmere. Jeg tror, at det vil være overmaade godt for hans Helbred, ligesom det vil være godt for alle os ældre Herrer her, om vi begyndte at slaa ind paa denne Sport. Naar det ærede Medlem har drevet Sporten en passende Tid og derved er bleven passende forynget, vil han ogsaa se mildere paa hele Sporten, end han gør nu, og vil blive en ypperlig Dommer over, hvorvidt der er kørt med fornøden Forsigtighed o. s. v.

Jeg synes ikke, at man skal røre ved det Tidspunkt, der er nævnt i § 4, fra den 15de Maj til den 1ste August. Jeg har i mange Aar haft Lejlighed til at observere Lysforholdene netop den 1ste August. Der gælder paa Strandvejen den Bestemmelse, at Lygterne tændes den 1ste

August, og jeg har ofte undret mig over, hvorfor egentlig de Lygter skulde tændes, thi selv Kl. 10—11 om Aftenen er det saa lyst, at man ikke har den fjerneste Nytte eller Fornøjelse af Lygterne. Den 1ste August kan man blive staaende ved uden mindste Risiko, og den 15de Maj er det endnu lysere.

En Cykleskat kommer jo ikke denne Lov ved, og der kan, som den ærede sidste Taler bemærkede, ikke skelnes mellem de Cyklist, der bruger deres Maskiner kun til Fornøjelse, og dem, der bruge dem til Arbejde. Jeg er vis paa, at de fleste bruge dem til begge Dele. Selv unge Mennesker, som væsentlig have anskaffet dem i Sportens Interesse, udføre mange nyttige Ærinde og gøre deres Medmennesker Tjenester, naar de kunne sendes af Sted paa deres Cykle og bringe Pakker og Besked for deres Mødre og Søstre. Det er ikke lutter Fornøjelse, der gøre de Gavn. Det er nu kun et enkelt Eksempel, men det vil være ganske umuligt at trække en saadan Grænse. Og at lægge Skat paa en saa fornuftig Anvendelse af Tiden til Udøvelse af Sport og til Uddannelse af Legemets Kræfter vil efter min Mening være ganske umuligt. Man taler i det hele taget saa haanlig om Sport, om det, at Ungdommen driver en saadan Idræt, men lad os huske paa, at det er lige saa vigtig en Sag som disse rent materielle Interesser at tjene Penge, at Ungdommen opdrages med en sund Sjæl i et sundt Legeme. I Stedet for, at Ungdommen i mine og ærede Medlemmers unge Dage i alt Fald i Købstæderne og i Kjøbenhavn ikke havde andet at bestille, naar de havde Fritid, end at sidde i et tilrøget Værelse og spille Kort, eller hvad de ellers gjorde, saa drager Ungdommen nu, saa snart de have Tid, ud paa deres Cykle. Jeg har mange Gange glædet mig derover, og det er jo ogsaa i hygieinisk Henseende sundt. Det kan anbefales enhver, som lider af adskillige Sygdomme, at drive denne Sport, det er det mest kurative Middel, som man kan ønske. Jeg har f. Eks. lidt af Gigt, og jeg er bleven af med min Gigt ved at køre paa Cykle, og jeg anbefaler enhver af de Herrer, som lider af Gigt, at gøre det samme. Jeg husker en Gang en ganske morsom Episode i Kjøbenhavn fra for nogle Aar siden. Man isede paa Søerne, og saa var der Tale om, hvorvidt Ungdommen skulde have Lov til at faa en Skøjtebane paa Søerne. Vedkommende Borgmester sagde, at det gik ikke an, thi Ølbryggerierne skulde have Isen for at lave deres Øl. Saa svarede